

1. Példa. *Független növekményű folyamatnak lehetnek fix ugrásai.*

Legyen ξ $1/2$ valószínűséggel ± 1 . Az

$$X(t) \doteq \begin{cases} 0 & \text{ha } t < 1 \\ \xi & \text{ha } t \geq 1 \end{cases}$$

folyamat triviálisan független növekményű. Az X Fourier transzformáltja

$$\varphi(u, t) = \begin{cases} 1 & \text{ha } t < 1 \\ \cos u & \text{ha } t \geq 1 \end{cases} .$$

A példából látható, hogy a $\varphi(t, u)$ függvény lehet nulla, de a nulla értéket ugrással éri el. □

Megjegyezzük, hogy mivel minden független növekményű folyamat jobbról reguláris ezért egy független növekményű folyamat pontosan akkor folytonos a sztochasztikus konvergenciában, ha a folyamat bármely időpontban csak nulla valószínűséggel ugorhat. Ha valamely időpontban az ugrás valószínűsége pozitív, akkor azt szokás mondani, hogy a folyamatnak fix ugrása van az adott időpontban.

2. Állítás. *Ha az X független növekményű folyamat sztochasztikus konvergenciában folytonos, akkor az*

$$\varphi_t(u) \doteq \varphi(u, t) \doteq \mathbf{E}(\exp(iuX(t)))$$

soha sem lehet nulla.

Bizonyítás: Rögzítsük az u paramétert. Mivel az X valószínűségben folytonos, ezért a $\varphi(u, t)$ folytonos t -ben. Legyen

$$t_0(u) \doteq \inf \{t : \varphi(u, t) = 0\} .$$

Megmutatjuk, hogy $t_0(u) = \infty$. Definíció szerint $X(0) = 0$ így $\varphi(u, 0) = 1$ és mivel a $\varphi(u, t)$ a t szerint folytonos nyilvánvalóan $t_0(u) > 0$. Legyen

$$h(u, s, t) \doteq \mathbf{E}(\exp(iu(X(t) - X(s)))) .$$

Az X független növekményű, így ha $s < t$, akkor

$$\varphi(u, t) = \varphi(u, s) h(u, s, t) . \tag{1}$$

Az X jobbról való folytonossága miatt

$$\varphi(u, t_0(u)) = 0 .$$

Ha $t_0(u) < \infty$, akkor mivel az X rendelkezik bal oldali határértékkel a $\varphi(u, t_0(u) -)$ határérték értelmes. Megmutatjuk, hogy az érteke nem nulla. Az (1) egyenlőség miatt, ha $s < t_0(u) < \infty$, akkor

$$\varphi(u, t_0(u) -) = \varphi(u, s) h(u, s, t_0(u) -) .$$

A $t_0(u)$ definíciója miatt $\varphi(u, s) \neq 0$ így ha $\varphi(u, t_0(u) -) = 0$, akkor

$$h(u, s, t_0(u) -) = 0$$

minden $s < t_0(u)$ esetén. Ebből

$$\begin{aligned} 0 &= \lim_{s \nearrow t_0(u)} h(u, s, t_0(u) -) = \\ &= \lim_{s \nearrow t_0(u)} \mathbf{E}(\exp(iuX(t_0(u) -) - iuX(s))) = \\ &= \mathbf{E}(\exp(0)) = 1, \end{aligned}$$

ami lehetetlen. Következésképpen

$$0 = \varphi(u, t_0(u)) = \varphi(u, t_0(u) -) \neq 0,$$

ami szintén lehetetlen, ugyanis a φ folytonos. □

3. Állítás (Erős Markov-tulajdonság). *Legyen X független növekményű folyamat és tegyük fel, hogy az X a sztochasztikus konvergenciában folytonos. Jelölje $D([0, \infty))$ a $[0, \infty)$ felett értelmezett jobbról reguláris függvények halmazát. Jelölje \mathcal{H} a pont-funkcionálok által generált σ -algebrát a $D([0, \infty))$ téren. Ha az f nem negatív és \mathcal{H} -mérhető funkcionál a $D([0, \infty))$ tér felett, akkor tetszőleges $\tau < \infty$ megállási időre*

$$\mathbf{E}(f(X^*) | \mathcal{F}_\tau) = \mathbf{E}(f(X_s^*)) |_{s=\tau}$$

ahol

$$X^*(t) \doteq X(\tau + t) - X(\tau)$$

és

$$X_s^*(t) \doteq X(s + t) - X(s).$$

Bizonyítás: Legyen $\varphi(u, t)$ az $X(t)$ Fourier-transzformáltja. Mivel az X a sztochasztikus konvergencia szerint folytonos a $\varphi(u, t) \neq 0$ és értelmes az

$$Z(u, t) \doteq \frac{\exp(iuX(t))}{\varphi(u, t)}$$

exponenciális martingál. Legyen τ korlátos megállási idő. A megállási opciókról szóló tétel miatt

$$\mathbf{E}(Z(u, \tau + s) | \mathcal{F}_\tau) = Z(u, \tau).$$

A $\varphi(u, \tau + t)$ nyilván \mathcal{F}_τ -mérhető. Következésképpen

$$\begin{aligned} &\mathbf{E}(\exp(iuX^*(t)) | \mathcal{F}_\tau) \doteq \tag{2} \\ &\doteq \mathbf{E}(\exp(iu(X(\tau + t) - X(\tau))) | \mathcal{F}_\tau) = \\ &= \frac{\varphi(u, \tau + t)}{\varphi(u, \tau)} = \frac{\varphi(u, s + t)}{\varphi(u, s)} |_{s=\tau} = \\ &= \frac{\varphi(u, s) \mathbf{E}(\exp(iu(X(t + s) - X(s))))}{\varphi(u, s)} |_{s=\tau} = \\ &= \mathbf{E}(\exp(iu(X_s^*(t)))) |_{s=\tau}. \end{aligned}$$

Vagyis az állítás ebben a speciális esetben teljesül. Ha τ nem korlátos, akkor a $\tau_n \doteq \tau \wedge n$ egy korlátos megállási idő. Legyen

$$h(s) \doteq \mathbf{E}(\exp(iu(X(s+t) - X(s)))).$$

Mivel $\tau < \infty$, ezért

$$X(\tau_n + t) - X(\tau_n) \rightarrow X(\tau + t) - X(\tau).$$

A majorált konvergencia tétel szerint $h(\tau_n) \rightarrow h(\tau)$. Ha $A \in \mathcal{F}_\tau$, akkor

$$A \cap \{\tau \leq n\} \in \mathcal{F}_{\tau_n},$$

következésképpen

$$\int_A \chi(\tau \leq n) \exp(iu(X(\tau_n + t) - X(\tau_n))) = \int_A \chi(\tau \leq n) h(\tau_n) d\mathbf{P}.$$

A majorált konvergencia tétele miatt képezhetjük az $n \rightarrow \infty$ határértéket. Következésképpen a (2) sorban elhagyhatjuk a τ korlátosságára vonatkozó feltételt. A monoton osztály tétel miatt tetszőleges B Borel-mérhető halmaz esetén

$$\mathbf{E}(\chi_B(X^*(t)) | \mathcal{F}_\tau) = \mathbf{E}(\chi_B(X_s^*(t)) |_{s=\tau})$$

A szokásos módon több-dimenziós trigonometrikus polinómat használva a monoton osztály tétellel kiterjeszthetjük az állítást minden korlátos \mathcal{H} -mérhető függvényre. Végezetül a monoton konvergencia tétellel az állítás átvihető minden \mathcal{H} -mérhető nem negatív függvényre. □

4. Következmény. Az előző állítás feltételeinek teljesülése esetén

$$\mathbf{E}(f(X^*) | \tau = s) = \mathbf{E}(f(X_s^*)).$$

Bizonyítás: Az előző állítás szerint, felhasználva, hogy a τ megállási idő \mathcal{F}_τ -mérhető

$$\begin{aligned} \mathbf{E}(f(X^*) | \tau) &\doteq \mathbf{E}(f(X^*) | \sigma(\tau)) = \mathbf{E}(\mathbf{E}(f(X^*) | \mathcal{F}_\tau) | \sigma(\tau)) = \\ &= \mathbf{E}(\mathbf{E}(f(X_s^*)) |_{s=\tau} | \sigma(\tau)). \end{aligned}$$

Megjegyezzük, hogy az $s \mapsto \mathbf{E}(f(X_s^*))$ függvény Borel-mérhető. Ezt az

$$s \mapsto \mathbf{E}(\exp(iu(X(s+t) - X(s))))$$

függvények esetén, felhasználva, hogy az X jobbról reguláris, könnyen indokolhatjuk, az általános eset pedig ismételten a monoton osztály tétel közvetlen folyománya. Így az $\mathbf{E}(f(X_s^*)) |_{s=\tau}$ összetett függvény $\sigma(\tau)$ -mérhető. Következésképpen a külső várható érték elhagyható és éppen a kívánt állítást kapjuk. □

5. Állítás. *Ha az X független növekményű folyamat és az X valószínűségben folytonos, és az X ugrásai nem nagyobbak egy fix c konstansnál, akkor az X momentumai minden véges időszak alatt egyenletesen korlátosak, vagyis ha $t < \infty$, akkor*

$$\mathbf{E}(|X^m(s)|) \leq k(m, t) < \infty, \quad s \in [0, t].$$

Bizonyítás: Rögzítsük a t időpontot. X jobbról reguláris, így minden trajektóriája minden véges szakaszon korlátos. Ebből következően

$$\sup_{s \leq 2t} |X(s)| < \infty.$$

Így ha b elegendően nagy, akkor

$$\mathbf{P}\left(\sup_{s \leq 2t} |X(s)| > \frac{b}{2}\right) < q < 1.$$

Legyen

$$\tau \doteq \inf\{s : |X(s)| > a\} \wedge 2t.$$

A τ definíciója szerint

$$\{\tau < t\} \subseteq \left\{\sup_{s \leq t} |X(s)| > a\right\} \subseteq \{\tau \leq t\}.$$

Ugyanakkor ha valamely ω kimenetelre

$$\omega \in \left\{\sup_{s \leq t} |X(s)| > a\right\} \setminus \{\tau < t\},$$

akkor

$$\sup_{s < t} |X(s, \omega)| \leq a,$$

de

$$X(t) > a,$$

vagyis az X folyamatnak a (t, ω) pontban ugrása van, aminek a sztochasztikus folytonosság miatt a valószínűsége nulla. Mivel az ugrások nagysága korlátos, ezért az X bal oldali határértékének létezése miatt

$$\sup_{s \leq \tau} |X(s)| \leq \sup_{s \leq \tau} |X(s-)| + |\Delta X(\tau)| \leq a + c.$$

Ebből következően

$$\left\{\sup_{s \leq t} |X(s)| > a + b + c\right\} \subseteq \left\{\sup_{s \leq t} |X(s)| > a, \sup_{s \leq t} |X(\tau + s) - X(\tau)| > b\right\}$$

ugyanis ha

$$\sup_{s \leq t} |X(s)| > a + b + c$$

akkor nyilván

$$\sup_{s \leq t} |X(s)| > a$$

amiből persze $\tau \leq t$. Ezért ha

$$\sup_{s \leq t} |X(\tau + s) - X(\tau)| \leq b$$

lenne, akkor

$$\sup_{s \leq t} |X(s)| \leq \sup_{s \leq \tau} |X(s)| + \sup_{s \leq t} |X(\tau + s) - X(\tau)| \leq a + c + b$$

lenne, ami lehetetlen. Ugyanakkor mivel

$$b < \sup_{s \leq t} |X(u + s) - X(u)| \leq 2 \sup_{s \leq 2t} |X(s)|$$

ezért

$$\left\{ \sup_{s \leq t} |X(u + s) - X(u)| > b \right\} \subseteq \left\{ \sup_{s \leq 2t} |X(s)| > \frac{b}{2} \right\}$$

Jelölje F a τ eloszlásfüggvényét. Az imént belátott erős Markov-tulajdonság és a regressziós függvény definíciója alapján

$$\begin{aligned} & \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X(s)| > a + b + c \right) \leq \\ & \leq \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X(s)| > a, \sup_{s \leq t} |X(\tau + s) - X(\tau)| > b \right) = \\ & = \mathbf{P} \left(\tau < t, \sup_{s \leq t} |X(\tau + s) - X(\tau)| > b \right) = \\ & = \int_{[0, t)} \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X((\tau + s)) - X(\tau)| > b \mid \tau = u \right) dF(u) = \\ & = \int_{[0, t)} \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X(u + s) - X(u)| > b \right) dF(u) \leq \\ & \leq \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq 2t} |X(s)| > \frac{b}{2} \right) \cdot \mathbf{P}(\tau < t) \leq \\ & \leq q \cdot \mathbf{P}(\tau < t) = q \cdot \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X(s)| > a \right). \end{aligned}$$

Ebből, ha $a \doteq (n-1)(b+c)$, akkor

$$\mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X(s)| > n(b+c) \right) \leq q \mathbf{P} \left(\sup_{s \leq t} |X(s)| > (n-1)(b+c) \right) \leq \dots \leq q^n.$$

Következésképpen minden $s \leq t$ esetén

$$\begin{aligned} \mathbf{E}(|X(s)|^m) &\leq \mathbf{E}\left(\sup_{s \leq t} |X(s)|^m\right) \leq \\ &\leq \sum_{n=1}^{\infty} (n(b+c))^m \mathbf{P}\left(\sup_{s \leq t} |X(s)| > (n-1)(b+c)\right) \leq \\ &\leq \sum_{n=1}^{\infty} (n(b+c))^m q^{n-1} < \infty. \end{aligned}$$

□

6. Állítás. Minden folytonos független növekményű folyamat Gauss-folyamat, vagyis tetszőleges t_1, t_2, \dots, t_n időpontok esetén az

$$(X(t_1), X(t_2), \dots, X(t_n)) \quad (3)$$

együttes eloszlása normális.

Bizonyítás: Az X független növekményű folyamat, ezért a $Z(t) \doteq X(t+s) - X(s)$ független növekményű folyamat minden s esetén. Ebből következően elegendő megmutatni, hogy az $X(t)$ normális eloszlású minden t -re ugyanis akkor tetszőleges

$$0 = t_0 < t_1 < \dots < t_n$$

esetén az $X(t_i) - X(t_{i-1})$ változók normális eloszlással rendelkeznek, ezért a függetlenség miatt az együttes eloszlásuk is normális. Normális eloszlású változók lineáris transzformációja szintén normális eloszlású, következésképpen az (3) együttes eloszlása normális.

Az X folytonossága miatt véges szakaszokon az X összes momentuma korlátos. Ebből következően egyrészt az $\mathbf{E}(X(t))$ minden t esetén véges, másrészt az X a véges időszakokon az $L^2(\Omega)$ térben korlátos, így minden véges szakaszon egyenletesen integrálható. Ebből következően a várható érték és a határérték felcserélhető, következésképpen az $\mathbf{E}(X(t))$ folytonos. Ebből következően az

$$Y(t) \doteq X(t) - \mathbf{E}(X(t))$$

folytonos martingál. Mivel az együttes eloszlás típusát a várható értékekkel való eltolás nem módosítja, ezért feltehetjük, hogy az X folytonos martingál. Az X növekményei függetlenek, ezért az $[X]$ növekményei is függetlenek. Így az $U(t) \doteq [X](t) - \mathbf{E}([X](t))$ ismételtten egy folytonos martingál. Az $[X]$ növekedő így az U véges változású, így majdnem minden kimenetelre $U \equiv 0$. Ebből következően az $[X]$ determinisztikus. Az Itô-formula szerint

$$\begin{aligned} \exp(iuX(t)) - 1 &= iu \int_0^t \exp(iuX(s)) dX(s) - \\ &\quad - \frac{u^2}{2} \int_0^t \exp(iuX(s)) d[X(s)]. \end{aligned}$$

Az $\exp(iuX)$ korlátos az X a véges szakaszokon négyzetesen integrálható, így a sztochasztikus integrál martingál. Várható értéket véve

$$\mathbf{E}(\exp(iuX(t))) - 1 = -\frac{u^2}{2} \cdot \mathbf{E}\left(\int_0^t \exp(iuX(s)) d[X](s)\right). \quad (4)$$

Mivel a kvadratikus variáció determinisztikus, ezért a Fubini-tétel használható. A várható értéket és az integrálást felcserélve

$$\mathbf{E}(\exp(iuX(t))) - 1 = -\frac{u^2}{2} \cdot \int_0^t \mathbf{E}(\exp(iuX(s))) d[X](s).$$

Ha $\varphi(u, t) \doteq \mathbf{E}(\exp(iuX(t)))$, akkor a φ kielégíti az

$$\varphi(u, t) - 1 = -\frac{u^2}{2} \cdot \int_0^t \varphi(u, s) d[X](s). \quad (5)$$

integrálegyenletet. Legyen

$$\varphi(u, t) \doteq \exp\left(-\frac{u^2}{2} [X](t)\right). \quad (6)$$

Mivel az $[X]$ determinisztikus és véges változású, ezért a (6) sorban definiált φ kielégíti a (5) egyenletet. Ez tulajdonképpen felfogható az Itô-formula elemei következményeként, de felhasználva az $[X]$ folytonosságát egyszerűen és közvetlenül belátható a Newton–Leibnitz formula során követett gondolatmenet segítségével is. Könnyen belátható, hogy a (5) egyenlet megoldása egyértelmű: Ha φ és ψ kielégíti az egyenletet és $\rho \doteq \varphi - \psi$, akkor a ρ függvényre

$$\rho = -\frac{u^2}{2} \cdot \int_0^t \rho d[X] \doteq c \cdot \int_0^t \rho d[X], \quad \rho(0) = 0.$$

Ha valamely t időpontban $\rho(t) \neq 0$, akkor az ilyen időpontok halmazának van véges infimuma. Jelölje ezt az infimumot s .

$$\rho(s) = c \int_0^s \rho d[X] = \int_0^s 0 dv = 0.$$

Ha $s < \infty$, akkor az $[X]$ folytonossága miatt van olyan $t > s$, hogy

$$[X](t) - [X](s) < \frac{1}{2}.$$

Tetszőleges $w \in [s, t]$ időpontra

$$\begin{aligned} |\rho(w)| &= |\rho(w) - \rho(s)| = \left| \int_s^w \rho d[X] \right| \leq \\ &\leq \sup_{s \leq w \leq t} |\rho(w)| ([X](t) - [X](s)) \leq \frac{1}{2} \sup_{s \leq w \leq t} |\rho(w)|. \end{aligned}$$

Következésképpen

$$\sup_{s < w \leq t} |\rho(w)| \leq \frac{1}{2} \sup_{s < w \leq t} |\rho(w)|,$$

ami csak akkor lehetséges, ha a ρ nulla az $(s, t]$ szakaszon, ami ellentmond az s definíciójának.

□